

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року

1. Інформація Компанію

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ ЮАПЕЙ" («Компанія») (код ЄДРПОУ 39407959) зареєстроване 24 вересня 2014 року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Компанії: проспект Оболонський, будинок 35, м. Київ, 04205, Україна.

Основна діяльність Компанії полягає в наданні фінансових послуг, зокрема згідно КВЕД-2010

64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і .у.;

64.92 Інші види кредитування;

66.91 Фінансовий лізинг.

Компанія здійснює свою діяльність відповідно до Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи видане Національною комісією, що здійснює регулювання ринку в фінансових послуг України ФК № 555 від 03.04.2015р.

Згідно Додатку до Свідоцтва про реєстрацію фінансової установи №555 серія ФК від 03.04.2015р.

Також, Компанія має ліцензію на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків. Дата видачі ліцензії 09.12.15 р., № 30.

Компанія перебуває на обліку в ДПІ у Оболонському районі міста Києва.

01.12.2016р. Компанія зареєстрована платником податку на додану вартість відповідно до поданої заяви про добровільну реєстрацію. Присвоєно індивідуальний податковий номер 394079526540.

Чисельність штатних працівників станом на 31.12.2017р. – 7 осіб

Відокремлених підрозділів Компанія не має.

Протягом звітного періоду злиття, приєднання, поділу виділення Компанії не відбувалось.

Станом на 31 грудня 2017 р. та 31 грудня 2016 р. учасниками Компанії були:

Учасники Компанії:	31.12.2017	31.12.2016
	%	%
ТОВ «СОФТІНВЕСТ ХОЛДИНГ»	100,0	100,0
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів

діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинні на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2017 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», які відповідно набувають чинності 01 січня 2018 року.

За рішенням керівництва Компанії МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується. Дострокове застосування цього стандарту не вплинуло би на фінансову звітність Товариства за період, що закінчується 31 грудня 2017 року, оскільки Компанія не входить в сферу дії цього стандарту.

Компанія застосовуватиме МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» до фінансових звітів Компанії за період, що закінчується 31 грудня 2018 року, враховуючи обов'язковість застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 01 січня 2018 року. Керівництвом Компанії прийнято рішення про незастосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» достроково.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Компанія не могла продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії 27 лютого 2018 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2017 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю».

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основаною на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансовий актив, доступний для продажу;
- інвестиції, утримувані до погашення;
- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю - кредити банків.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належать до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'екта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Компанія стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання за номінальною вартістю дебіторська заборгованість на дату балансу відображається за чистою реалізаційною вартістю (номінальна вартість мінус резерв сумнівних боргів).

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Компанія розглядає при визначенні того, чи є у неї об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді suma збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

До фінансових активів доступних для продажу, Компанія відносить інвестиції в акції, якщо відсоток володіння менш 20%. Після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного

для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку.

Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу и визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливу вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

До фінансових активів, утримуваних до погашення, Товариство відносить облігації та векселі, що їх Товариство має реальний намір та здатність утримувати до погашення. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом.

Діапазон строків корисного використання становить;

будівлі	- 20 років
машини та обладнання	- 5 років
ЕОМ, машини для автоматичної обробки інформації, маршрутизатори, ДБЖ,	
телефони (в т.р. мобільні)	- 2 роки
Інструменти, прилади, інвентар(меблі)	- 4 роки
Інші основні засоби	- 12 років

Товариство припиняє визнання балансової вартості об'єкта основних засобів;

-після вибуття, або

-коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання або вибуття

3.4.2. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства враховувати і відображати у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнавати контролювані суспільством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від підприємства і використовуються підприємством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для виробництва страхових послуг, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікувати за окремими групами:

гудвіл;

авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);

ліцензії;

торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховувати у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінювати за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

- ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торгівельних та інших знижок;
- буль-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;

ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік Товариства, виходячи з:
очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків

використання або інших факторів;

строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу має включати такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначенням строком корисної експлуатації переглядати на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

Перевіряти зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

- а) щорічно,
- б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо. Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

3.6. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендатор на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійні основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійні основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до (МСБО) 12 "Податки на прибуток". Витрати з податку на прибуток складаються з суми витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням ймовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображені безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних. Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

- а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);
- б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;
- в) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;
- г) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

3.9. Дебіторська заборгованість

Визнання, класифікацію та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості здійснювати відповідно до МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття", МСБО 1 "Подання фінансових звітів" та МСБО 39 "Фінансові інструменти: визнання та оцінка".

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторську заборгованість поділяти на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів. Безнадійно визнається заборгованість, щодо якої не існує вірогідності її погашення. Даний факт затверджується керівником підприємства.

Виділяти такі види дебіторської заборгованості:

- дебіторська заборгованість за операціями з переказу коштів;
- дебіторська заборгованість за винагороду за операціями з переказу коштів;
- дебіторська заборгованість від продажу цінних паперів, корпоративних прав;
- дебіторська заборгованість з виданих авансів;
- інша довгострокова дебіторська заборгованість.

Під час первісного визнання дебіторську заборгованість оцінювати за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією — це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або викуптя фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання довгострокову дебіторську заборгованість відображати в балансі за її теперішньою вартістю.

Теперішня вартість – це грошова вартість майбутніх доходів на сьогодні. Розрахунок теперішньої вартості здійснювати за допомогою дисконтування.

Довгострокову дебіторську заборгованість оцінювати за дисконтованою вартістю майбутніх платежів, які очікуються для погашення цієї заборгованості.

Оцінка поточної дебіторської заборгованості ґрунтуються на первісній (справедливій) вартості.

3.10. Зобов'язання та резерви

Облік і визнання зобов'язань та резервів Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання Товариства, класифікуються на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Оцінка довгострокової кредиторської заборгованості ґрунтуються на первісній (справедливій) вартості.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується і відображається в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Товариство визнає в якості резервів - резерв відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці та резерви сумнівних боргів

Товариство здійснює переказ частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

3.11. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.11.1 Доходи та витрати

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності компанії, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від переказу коштів визнається на дату здійснення операції з переказу коштів виходячи з розміру винагороди, обумовленої договором.

Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення), або прогнозовані витрати, за довідкою, затвердженою директором, (наприклад, нарахування резерву сумнівних боргів).

Транспортно-заготівельні, монтажно-налагоджувальні та інші витрати, пов'язані з придбанням запасів, необоротних активів не включаються до складу витрат, а підлягають віднесення на відповідні рахунки обліку необоротних активів та запасів.

Для обліку витрат використовуються рахунки 8 та 9 класів.

Визначення фінансового результату проводиться поквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначається 1 раз на рік в кінці звітного року.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрутованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків.

5. Розкриття, щодо використання справедливої вартості

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2016	2017	2016	2017
1	2	3	4	5
Фінансові активи				
Векселі одержані	6 551	3 603	6 551	3 603
Дебіторська заборгованість За продукцію, товари, роботи, послуги	148	416	148	416
Інша поточна дебіторська заборгованість	6 448	13 321	6 488	13 321

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід Товариства

	2017	2016
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2 919	801
Валовий :		
прибуток	2 919	801
збиток		
Інші операційні доходи	18	35

Дохід від реалізації товарів, робіт, послуг сформовано за рахунок комісійних винагород від операцій з переказу коштів, оскільки протягом звітного періоду здійснювалося виключно один вид діяльності.

6.2. Витрати Товариства

	2017	2016
Адміністративні витрати		
Витрати на збут	2 135	739
Інші операційні витрати	1 754	478
Адміністративні витрати	545	33

Адміністративні витрати Товариства протягом звітного року відображені в фінансовій звітності в сумі 2 135 тис. грн. та включають;

Амортизація	308
Оренда та супутні витрати	577
РКО	15
Заробітна плата	437
Резерви відпусток	40
Послуги зв'язку	160
Податки та збори на заробітну плату	95
Аудиторські та юридичні послуги	247
Резерви сумнівних заборгованостей	23
Інші витрати	233

Витрати на збут у сумі 1 754 тис. грн сформовано виключно з сум комісійних винагород партнерів за договорами на переказ коштів. Інші витрати на думку Товариства не потребують детальної розшифровки, оскільки включають лише собівартість реалізованих основних засобів протягом звітного періоду та інші витрати, які не є суттєвими та не можуть вплинути на думку користувача цієї звітності.

6.3 Податок на прибуток

Податок на прибуток у звітному періоді не переховується у зв'язку з відсутністю об'єкта оподаткування.

6.4 Нематеріальні активи

	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
Нематеріальні активи	670	413
первинна вартість	856	856
накопичена амортизація	186	443

До нематеріальних активів віднесені немонетарні активи, що кваліфікуються як авторські права (програмне забезпечення) для здійснення основної діяльності Товариства з переказу коштів та обліку такої діяльності.

Амортизація розрахована відповідно до облікової політики прямолінійним методом з врахуванням очікуваного строку корисного використання.

6.5. Основні засоби

	На початок звітного періоду		На кінець звітного періоду	
	Балансова вартість	Справедлива вартість	Балансова вартість	Справедлива вартість
Основні засоби	100	100	42	42
первинна вартість	122	-	108	-
знос	(23)	-	(66)	-

До основних засобів Товариства віднесені матеріальні активи, придбані з метою використання в діяльності Товариства. На звітну дату до складу основних засобів включаються активи віднесені до групи машини для автоматичної обробки інформації, ЕОМ. Амортизація основних засобів нарахована відповідно до облікової політики прямолінійним методом з врахуванням строків корисного використання. Переоцінка основних засобів не проводилась.

6.6. Векселі одержані

Станом на звітну дату 31.12.2017р. у балансі підприємства відображена дебіторська заборгованість за отриманими векселями 3 603 тис. грн. Товариство не визнає заборгованість достроковою, оскільки існує зобов'язання щодо погашення заборгованості на вимогу Товариства протягом року.

6.7. Дебіторська заборгованість

У фінансовій звітності за звітний період, що закінчився 31.12.2017р, відображена дебіторська заборгованість чистою реалізаційною вартістю 416 тис. грн. за надані послуги з переказу коштів. Дебіторська заборгованість є поточною, не визнається довгостроковою та не є простроченою, окрім суми заборгованості 0,5 тис. грн. строк погашення якої минув. Цю заборгованість Товариство визнало сумнівною, оскільки кредитор є банківською установою, віднесену до числа неплатоспроможних, у зв'язку з чим на звітну дату сформовано резерв 100% суми сумнівної заборгованості.

6.8. Інша поточна дебіторська заборгованість

До іншої поточної заборгованості в розмірі 13 321 тис. грн. віднесено;

- поточні зобов'язання партнерів Товариства щодо перерахування прийнятих платежів відповідно до договірних відносин чистою реалізаційною вартістю 13 287 тис. грн. з врахуванням створеного резерву по сумнівним заборгованостям партнера, якого визнано неплатоспроможним, у сумі 10 тис. грн
- авансові виплати постачальникам товарів, робіт, послуг, адміністративного призначення у сумі 34 тис. грн

6.9. Грошові кошти

Залишок грошових коштів на звітну дату 31.12.2017 сформований;

- грошові безготівкові кошти у національній валюті на поточних рахунках у сумі 5 997 тис. грн.
- грошові безготівкові кошти у національній валюті на спеціальних клірингових рахунках у сумі 49 тис. грн для забезпечення виконання зобов'язань відповідно до правил платіжних систем, учасником яких є Товариство.

6.10. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7010 тис. грн. Станом на 31 грудня 2016 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7010 тис. грн.

6.11 Поточна кредиторська заборгованість

Станом на 31 грудня 2017 кредиторська заборгованість складала 660 тис. грн та включає поточні заборгованості за розрахунками з постачальниками за отримані товари, роботи, послуги, 323 тис. грн. та 337 тис. грн. за наданні послуги з переказу грошових коштів відповідно до укладених договорів, пов'язаних зі здійсненням у поточному році видом діяльності Товариства з переказу грошових коштів.

6.12. Поточні забезпечення

Поточні забезпечення станом на 31 грудня 2017 року складають 40 тис.грн.та сформовані за рахунок створення резерву на відпустки працівникам.

6.13. Інші поточні зобов'язання

Станом на 31 грудня 2017 інші поточні зобовязання у фінансовій звітності складають 18 117 тис.грн. за рахунок.

-Забезпечення партнерів за договорами на приймання платежів у сумі 250 тис.грн.

-Поточна заборгованість з перерахування прийнятих платежів на користь постачальників товарів, робіт, послуг, з якими укладено відповідні договори, у сумі 17 867 тис.грн

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Судові позови проти Товариства відсутні, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

Операції з повязаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони»

Пов'язаними сторонами вважаються сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною. Рішення про те, які сторони являються звязаними, приймають не лише на основі їх юридичної форми. Але і виходячи з характеру стосунків звязаних сторін.

Товариство приймає політику взаємовідносин із повязаними особами без спеціального ціноутворення. Операції з повязаними особами відображаються за принципом справедлівої вартості на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін. Звязаними сторонами для товариства є учасник Товариства та посадова особа Товариства, а саме;

- ТОВ «СОФТІНВЕС ТХОЛДІНГ» - учасник, частка 100%
- Зарахович Анатолій Йосипович – посадова особа, Директор Товариства. Протягом звітного періоду Товариство здійснювало наступні операції з повязаними особами;

- Операційна оренда від учасника (засновника) в сумі 577 тис. грн. протягом 2017 року. Заборгованість перед учасником (засновником) на звітну дату 31.12.2017р. становить тис.грн, та є поточна 309

Порівняльна таблиця по операціях з повязаними особами;

	2017		2016	
	Операції з пов'язаними сторонами	Всього	Операції з пов'язаними сторонами	Всього
1	2	3	4	5
Придбання товарів, робіт, послуг	0	0	175	1580
Поточна кредиторська заборгованість	309	660	9	1000

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками – систематичний процес, завдяки якому товариство виявляє (ідентифікує) власні ризики, оцінює їх величину, здійснює їх моніторинг, контролює свої ризикові позиції та бере до уваги відносини між різними категоріями ризику. Основні види ризиків, що можуть виникати у Товариства, умовно поділяються на системні, кредитні, касові, правові, операційні, ліквідності, ринкові, та ризики по легалізації доходів одержаних збитку іншої злочинним шляхом.

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони.

Правові (юридичні) ризики виникають у разі відсутності правового регулювання або зміни положень законів та/або інших нормативно-правових актів, що спричиняють чи

посилять інші ризики
Операційні ризики виникають у системі управління, пов'язані з порушенням технології, правил функціонування з боку Товариства, а також результаті виникнення стихійного лиха.

Ризик ліквідності- ризик того, що товариство не матиме достатньо коштів для виконання своїх фінансових зобовязань належним чином у визначений час, але вона зможе їх виконати в інший час у майбутньому.

Ринкові ризики виникають у результаті зменшення конкурентоспроможності послуг, що надає Товариство.

Ризик легалізації(відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму.

Для мінімізації ризиків здійснюються такі заходи;

- Побудова високонадійної системи забезпечення інформаційної безпеки Товариства, створення ефективних засобів і чітко сформульованих правил управління ризиками в рамках системи та визначених меж відповідальності Товариства;
- Організація і проведення випробувань компонентів програмно-технічного комплексу Товариства та одержання необхідних дозволів на їх використання відповідно до вимог державних та міжнародних стандартів;
- Використання сертифікованих криптографічних та інших засобів системи захисту інформації в програмно-технічних комплексах Товариства, що визначені вимогами до системи захисту Правилами та окремими документами Товариства
- Оптимізація Товариством своєї структури та документів, що регламентують його діяльність та роботу, з метою оперативного проведення аналізу основних показників роботи системи Товариства і прийняття рішень щодо керування системою;

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики.

Директор

Зарахович А.Й.

Головний бухгалтер

Іванкова Н.В.

